

Stockholm den 25 januari 1939.

Kära Olle,

Tack för Ditt vänliga brev.

För tillfället hinner jag ej att besvara det utförligt. Beträffande Din åsikt att man borde ha varit rättvis och gjort skillnad mellan judar och judar så har jag berört den punkten i min bok Tyskland och världsfreden sid. 273, där jag uttalat samma tanke som Du.

Lika litet som jag skulle förordat Sverige som fristad åt de till livet förföljda vittryssarna i november 1917 och allt sedan, kan jag ~~mar-~~ gå med på att vårt land blir ett skyddshem för hemlösa judar, hur djupt jag än beklagar deras öde och hur väl jag än förstår Dina känslor och Dina synpunkter. Svenska judar och svenska kristna kunna icke hysa samma känslor för Sverige. Vad betyder för en jude minnena från Gustaf Adolfs och Carl XII:s dagar? Det är naturligt att de stå iskalla inför dem.

Det båtar därför inte till mycket att bryta lansar i ett problem som är olösligt. Bättre då att söka bidra till finlandet av åtminstone en tillfällig lättnad för de utvisade judarna och deras bättre öde. Det är handling som kräves, inte ord och åsikter. Jag skulle gärna någon gång vilja höra vad Du tänker om möjligheten att någonstädes finna ett hem på jorden för de olyckliga. Utan västmakterna går det icke, ty dessa besitta jorden.

Din mycket tillgivne

